

ת"פ 9446/06/12 - מס ערך מוסף -משרד אזורי בת-ים נגד איגור ורבי

בית משפט השלום בראשון לציון

07 מאי 2014

ת"פ 9446-06-12 ת"פ 60843-12-12

בפני כב' השופטת שירלי דקל נוח
המאשימה
נגד
הנאשם
מס ערך מוסף -משרד אזורי בת-ים
איגור ורבי

נוכחים:

באת-כוח המאשימה - עו"ד אסתר דויט ועו"ד אילה אלדר

הנאשם ובא-כוחו - עו"ד שחטר

גזר דין

כתבי האישום

1. הנאשם עוסק בביצוע עבודות שיפוצים, והורשע, בהתאם להודאתו, בעבירות המיוחסות לו בשני כתבי האישום שהוגשו נגדו, כדלקמן:

ת"פ 60843-12-12 - 2 עבירות של אי הגשת דוחות מס הכנסה במועד לפי סעיף 216(4) לפקודת מס הכנסה [נוסח חדש], התשכ"א-1961 (להלן: "פקודת מס הכנסה"), בכך שלא הגיש במועד לפקיד השומה, וללא סיבה מספקת, דוחות על הכנסותיו לשנות המס 2010 ו-2011.

ת"פ 9446-06-12 - 13 עבירות של אי הגשת דוחות מע"מ במועד לפי סעיף 117(א)(6) ביחד עם סעיף 67 לחוק מס ערך מוסף, תשל"ו - 1975 (להלן: "חוק מס ערך מוסף"), וביחד עם תקנה 20 לתקנות מס ערך מוסף, תשל"ו - 1976.

לפי עובדות כתב האישום בהן הודה הנאשם, הוא הגיש באיחור 3 דוחות תקופתיים לחודשים 8/10, 12/10 ו-3/11, ושילם באיחור את המס בגינם.

עמוד 1

כמו כן, הנאשם לא הגיש 10 דוחות תקופתיים, לחודשים החל מ-5/11 עד 2/12, ולא שילם את המס המגיע בגינם עד למועד הגשת כתב האישום.

תמצית טיעוני הצדדים לעונש

2. ב"כ המאשימה טענה לגבי עבירות מס ההכנסה כי אי הגשת דוחות שנתיים מעודכנים ובזמן אמת, פוגעת באפשרות של רשויות המס לשום את הנישום כנדרש ולתכנן את היקף הגביה, והדבר מטיל מעמסה כספית נוספת על כתפי הציבור שומר החוק ומשלם המיסים.

ב"כ המאשימה טענה כי הדוחות השנתיים הוגשו, אך באיחור רב, ולאחר הגשת כתב האישום, וכן כי מחזורי העסקאות בעסק בשנים הרלוונטיות לכתב האישום היו גבוהים, ובהיקף של מיליוני שקלים.

ב"כ המאשימה מטעם מס הכנסה עתרה להטיל על הנאשם בגין העבירות ב-ת"פ 60843-12-12 מאסר על תנאי, קנס כספי מרתיע והתחייבות להימנע מביצוע העבירה.

3. ב"כ המאשימה טענה לגבי עבירות המע"מ כי הנאשם פעל באופן רצוף ושיטתי, וזאת ניתן ללמוד מריבוי העבירות החוזרות ונשנות. ב"כ המאשימה טענה כי הנאשם היה מודע לחובתו החוקית להגיש את הדוחות, והוזהר פעמים רבות על ידי פקיד השומה, בטרם הגשת כתב האישום, אך לא השכיל לנצל את ההזדמנויות שקיבל להימנע מרישום פלילי ולא הפנים את חומרת העבירות שביצע.

ב"כ המאשימה ציינה כי כתב האישום בתיק הוגש בחודש יוני 2012, מאז חלפו כמעט שנתיים, והתקיימו במהלך תקופה זו שבעה דיונים, בהם ניתנו לנאשם הזדמנויות להסיר את המחדלים, ולהמיר את האישום בקנס מנהלי.

ב"כ המאשימה טענה כי על-פי מדיניות הענישה הראויה, מצווים בתי המשפט לגזור עונש מאסר בפועל על מי שמתחמק מביצוע חובותיו כלפי רשויות המס, והנסיבות במקרה דנן מלמדות שהנאשם נהג לגבות את המס מלקוחותיו באופן שוטף, ולפיכך, לא היה אמור להיות לו כל קושי להעביר את תשלומי המע"מ לרשויות.

ב"כ המאשימה טענה כי אי העברת התשלומים, השארתם בידי הנאשם בניגוד לחוק, והותרת חוב בקופת המדינה, הם שיוצרים את הנסיבות לחומרה. ב"כ המאשימה טענה כי קרן המס עומדת על סך 215,917 ₪, והנאשם לא שילם את חובו.

ב"כ המאשימה טענה כי מאחר שמדובר בעבירות כלכליות, בהן הנאשם ניסה להפיק רווח כספי, יש חשיבות כי יוטל עליו קנס משמעותי ומכביד, לצד עונש מאסר, למען ידע העבריין כי לא ייצא נשכר, וכך גם יועבר מסר ראוי לציבור לפיו העבריין מפסיד את הרווח המדומה של מעשה העבירה.

ב"כ המאשימה טענה כי מתחם הענישה ההולם לכל עבירה נע בין 4-8 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי הנע בין חודשיים ל-8 חודשים למשך שלוש שנים, וקנס שנע בין 1,000 ₪ ל-29,200 ₪.

ב"כ המאשימה מטעם רשויות המע"מ טענה כי לאור העובדה שמדובר ב-13 עבירות, ובסכום מס גבוה, יש להחמיר

עם הנאשם, ולהטיל עליו מאסר בפועל שנע בין 6-8 חודשי מאסר, מאסר על תנאי של 4 חודשים למשך שלוש שנים, וקנס שנע בין 10,200 ₪ ל-29,200 ₪.

4. ב"כ הנאשם טען כי המדובר בעבירות מנהליות, בהן דרך המלך היא הטלת קנס מנהלי. ב"כ הנאשם טען כי חרף ניסיונותיו הרבים של הנאשם, הוא לא הצליח לגייס כספים לסילוק מחדליו, למעט המחדלים כלפי רשויות מס הכנסה.

ב"כ הנאשם טען כי במועדים שקדמו לעבירות נשוא כתבי האישום, הנאשם ביצע עבודות שיפוצים עבור מספר רב של לקוחות, אולם, בשל אי ידיעתו את השפה העברית והתנהלות המקובלת במדינת ישראל, לא שולם לו מלוא שכרו בגין עבודתו. הנאשם נקלע למצוקה כלכלית, מאחר שמחד לא קיבל את הכספים שהגיעו לו מעבודתו, ומאידך, נדרש לשלם משכורות לעובדים ולרשויות המס.

ב"כ הנאשם טען כי הנאשם נקלע לסחרור כלכלי, ממנו לא הצליח להתאושש עד היום, וכל ניסיונותיו למצוא פתרונות לא צלחו בשל ניהול כושל ובשל אי הכוונה מתאימה.

ב"כ הנאשם טען כי הנאשם התדרדר למצב כלכלי קשה ביותר, נאלץ להתמודד עם קשיי פרנסה, וכיום עובד כשכיר בעבודות שיפוצים. ב"כ הנאשם טען כי הנאשם גרוש, אב לשתי בנות, אינו מקבל סיוע כלשהוא, אינו מצוי בקשר עם משפחתו למעט בנותיו, וחי איתן בדירת חדר שכורה.

ב"כ הנאשם הוסיף וטען כי הנאשם נעדר עבר פלילי, והוא הודה בהזדמנות הראשונה בעבירות המיוחסות לו וחסך זמן שיפוטי.

ב"כ הנאשם טען כי נסיבותיו האישיות המיוחדות של הנאשם משמשות כשיקולים לקולא.

לגבי הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, ב"כ הנאשם טען כי לא מדובר בעבירות שקדם להן תכנון, הסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירות היו המצוקה הכלכלית, האישית והמשפחתית בה הנאשם היה מצוי, ובעקבות זאת הוא התקשה להגיש את הדוחות ולשלמם.

ב"כ הנאשם טען כי שתי בנותיו של הנאשם סמוכות על שולחנו, וזה מצדיק כי הענישה שתוטל עליו תהיה ברף הנמוך של מתחם הענישה. עוד הוסיף ב"כ הנאשם וטען כי הנאשם בן 46, ואם ייצא ממעגל העבודה יהיה לו קושי לחזור אליו.

ב"כ הנאשם טען כי לגבי העבירות על חוק המע"מ כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר על תנאי לבין מאסר בעבודות שירות לתקופה של עד 6 חודשים, מאסר צופה פני עתיד וקנס. לגבי העבירות על פקודת מס הכנסה כי מתחם העונש ההולם במקרים בהם הוסרו המחדלים הינו מאסר על תנאי, קנס והתחייבות, כפי שעתרה ב"כ המאשימה.

ב"כ הנאשם טען כי בקביעת גובה הקנס, על בית-המשפט לקחת בחשבון שני אלמנטים - האחד, חומרת העבירה שמתבטאת בעיקרון ההלימה, והשני, מצבו הכלכלי של הנאשם כאלמנט ייחודי וסובייקטיבי שמשתנה מנאשם לנאשם. ב"כ הנאשם עתר כי בית-המשפט יתחשב במצבו הכלכלי הקשה של הנאשם ויפסוק לו קנס ברף הנמוך

של מתחם הענישה.

ב"כ הנאשם עתר כי בית-המשפט יגזור על הנאשם עונש של מאסר על תנאי, וככל שבית- המשפט יגזור עליו מאסר, כי אז עתר שירוצה בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי, וקנס ברף הנמוך.

כשניתנה לנאשם ההזדמנות לומר את דברו בתום טיעוני ב"כ הצדדים לעונש הוא ציין כי הוא אשם, מאחר ששילם משכורות לעובדיו ולא שילם את המיסים, והוא לוקח על כך אחריות.

דין והכרעה

5. במקרה זה מדובר באי הגשת 13 דוחות מע"מ ו-2 דוחות שנתיים למס הכנסה.

לשם קביעת עונשו של הנאשם, על בית המשפט להתחשב בעקרון המנחה בענישה, שהינו עקרון ההלימה, כלומר, קיום יחס הולם בין חומרת העבירות בנסיבותיהן ומידת אשמו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו.

בפסיקה נקבע כי כל אירוע של אי הגשת דו"ח הינו אירוע העומד בפני עצמו ומתבצע בזמן נתון, ואין בדמיון בין הפעולות המתבצעות בעת הגשת כל דו"ח ודו"ח במועדו, בכדי לגרום לפעולות נפרדות אלו להפוך לכדי מקשה אחת - רע"פ 5953/08 **עתאמלה נ' מדינת ישראל** (22.10.08).

כמו כן, נקבע כי אין עבירות מע"מ כהרי עבירות מס הכנסה, הן לעניין הערך החברתי המוגן והן לעניין העונש - עפ"ג (מחוזיים) 28376-10-13 **בנימין יחזקאל נ' מדינת ישראל** (18.12.13).

על כן, יש לקבוע את מתחם העונש ההולם לגבי כל עבירה, וניתן להטיל עונש כולל לכלל האירועים.

6. בקביעת מתחם העונש ההולם את העבירות בהתאם לעקרון ההלימה יש להתחשב בשלושה פרמטרים - האחד, הערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה ומידת הפגיעה בו, השני, מדיניות הענישה הנהוגה, והשלישי, הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

עבירות המס מתאפיינות בחומרה יתרה נוכח פגיעתן הישירה בקופה הציבורית ופגיעתן העקיפה בכיסו של האזרח, ולאור חתירתן תחת ערך השוויון בנשיאת נטל המס (רע"פ 977/13 **אודיז נ' מדינת ישראל** (20.2.13)).

הערך המוגן בעבירות מס בכלל הוא השיטה הפיסקלית שהחברה אימצה כחלק מהמדיניות הכלכלית והחברתית שלה, לרבות שיטת המיסוי, במטרה להבטיח חלוקת נטל שוויונית וצודקת:

"המס נתפס כנטל המוטל על הציבור כולו, שכל אחד מהיחידים המרכיבים אותו - צריך לשאת בחלקו היחסי הצודק. עבריון מס - כך רואה אותו הציבור לפי ההנחה של קובעי מדיניות הענישה - מנסה להשתמט מחלקו בנטל ועל ידי כך להטילו על שכמ היחידים האחרים, שאצלם הציות לחוקי מס, מרצונם או מתוך כורח, הוא נורמה מקובלת". (ג' עמיר, עבירות מס, עמ' 88).

"מערכת המס מיועדת לאפשר לממשלה לפעול לקיום צרכי הביטחון, החינוך, הבריאות, הרווחה ועוד, ולקדם ערכים חברתיים ראויים. זהו הערך המוגן בעבירות המס."

ע"פ (מחוזית-ת"א) 71687/02 יצחק עייני ואח' נ' מדינת ישראל (1.4.04).

הערך המוגן בסעיף 117(א)(6) לחוק המע"מ הוא המחדל של אי הגשת הדו"ח, המונע מרשויות המס לקבל את המידע הדרוש. ד"ר אהרון נמדר, בספרו דיני מיסים, תל אביב, תשנ"ד, פסקה 2307, עמ' 487, מתייחס לערך המוגן, כדלקמן:

"הדו"חות המוגשים למנהל על ידי החייב מהווים אמצעי חשוב באכיפת המס ובגביית מס אמת, ובמיוחד הדו"ח התקופתי אשר על פיו יש גם לשלם את המס. מכאן החשיבות שהמחוקק מייחס להגשת הדו"חות במועד שנקבע בחוק, וזו הסיבה להטלת קנס על אי קיום מצווה זו. בהתאם לכך סעיף 117(א)(6) קובע סנקציה פלילית על אי הגשת דו"ח במועד שנקבע בחוק או בתקנות, לרבות דו"ח שיש להגישו על פי דרישת המנהל."

ב-רע"פ 1875/98 אורן בנגב - מתכות בע"מ ואח' נ' מדינת ישראל, פ"ד נב(4) 529, 535, בית המשפט העליון דן בעבירות על סעיף 117(א)(4) וסעיף 117(א)(6) לחוק המע"מ, וקבע -

"עבירות אלה נועדו למנוע פגיעה בקופה הציבורית. אי-הגשת דוחות במועד משמעותם שימוש פרטי בכספי הציבור. אי-רישום במועד משמעותו אי-תשלום מס וכן ניכוי שלא כדין של מס תשומות על חשבון הציבור. אי-דיווח במועד ואי-רישום במועד הם גם אמצעים להשתמטות ממס. לאור כל זאת בולט האופי השלילי שבהתנהגות שמהווה את העבירות. העונש בצדן - שנת מאסר - אינו קל כלל ועיקר, ויש בו כדי להשליך על אפיון כעבירות של מחשבה פלילית".

עם זאת, כפי שציין בית המשפט העליון באותו פסק דין, העבירה על סעיף 117(א)(6) לחוק המע"מ נקבעה כעבירה מינהלית לפי חוק העבירות המינהליות, תשמ"ו-1985.

מידת הפגיעה באינטרסים החברתיים המוגנים במקרה דנן הינה משמעותית, שכן, חלק ניכר מהמחדלים לא הוסרו, ונותר חוב מס בסכום גבוה.

הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות -

כאמור, מדובר הן בעבירות על חוק המע"מ והן בעבירות על פקודת מס הכנסה בגין אי הגשת דוחות במועד.

הנאשם הורשע בביצוע 13 עבירות של אי הגשת דוחות מע"מ במועד, 3 דוחות הוגשו באיחור, אך עוד לפני הגשת כתב האישום, ו-10 דוחות לא הוגשו כלל. לגבי 3 הדוחות שהוגשו באיחור, גם המס בגינם שולם באיחור, כאשר סכומי המס היו בסכומים שנעו בין 37,937 ₪ ל-49,579 ₪. התקופה בה הנאשם לא הגיש את דוחותיו במועד נפרשה על פני תקופה שבין 8/10 ועד 02/12.

הנזק שנגרם לקופת המדינה בגין אי תשלום המע"מ הוא בסכום נומינלי של 215,917 ₪, והחוב שריר וקיים.

הנאשם הורשע גם בביצוע 2 עבירות של אי הגשת דוחות שנתיים לשלטונות מס הכנסה בשנים 2010 ו-2011. הנאשם הסיר את מחדליו כלפי רשויות מס הכנסה, והגיש את הדוחות השנתיים, אולם, הדוחות הוגשו זמן רב אחרי המועד החוקי להגשתם, ולאחר שהוגש כתב האישום נגד הנאשם, כדלקמן:

המועד החוקי להגשת הדוח לשנת המס 2010 היה 31/8/2011, זאת לאחר קבלת ארכה מפקיד השומה, הנאשם הגיש את הדו"ח רק ב-20/2/2013, כשנה וחצי לאחר המועד החוקי להגשתו.

המועד החוקי להגשת הדו"ח לשנת המס 2011 היה 30/6/2012, זאת לאחר קבלת ארכה מפקיד השומה, הנאשם הגיש את הדו"ח רק ב-21/2/2013, כ-8 חודשים לאחר המועד החוקי להגשתו.

על אף שהדוחות הוגשו בסופו של דבר, האיחור בהגשתם פוגמת בבחינת השומה והגעה לשומת אמת. באותן שנים המחזורים הכספיים של עסקו של הנאשם היו בסכומים משמעותיים: בשנת 2010 - 3,369,880 ₪, ובשנת 2011 - 1,832,388 ₪.

סקירת הענישה הנוהגת -

רע"פ 5953/08 **עתאמלה נ' מדינת ישראל** (22.10.08) הנאשם הורשע ב-8 עבירות של אי הגשת דוחות מע"מ במועד ואחריות מנהלים, ונדון ל-7 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי וקנס של 30,000 ₪. ערעורו של הנאשם לבית המשפט המחוזי נדחה, וכך גם בקשת רשות הערעור שהגיש לבית המשפט העליון.

רע"פ 3873/07 **בושנאק נ' מדינת ישראל** (17.10.07) - הנאשם הורשע ב-10 עבירות של אי הגשת דוחות מע"מ במועד, וסכום קרן החוב עמד על 70,000 ₪. בית משפט השלום גזר על הנאשם 7 חודשי מאסר בפועל ומאסר על תנאי, ולא הטיל קנס. הנאשם הגיש ערעור לבית המשפט המחוזי, וכן שילם 60,000 ש"ח על חשבון

חובו. המאשימה הסכימה להקל בעונש המאסר ל-6 חודשי עבודות שירות. בית המשפט המחוזי קבע כי אין להקל בעונש המאסר לאור העובדה שלא הוטל קנס. בקשת רשות הערעור לבית המשפט העליון נדחתה.

רע"פ 3757/04 **עומר זידאן נ' מדינת ישראל** (31.5.04) - הנאשם עמד לדין על אי הגשת 10 דוחות מע"מ במועד. עד לגזר הדין הוגשו 3 מהדוחות, וסכום המס שלא שולם לרשויות עלה על 360,000 ש"ח. בית משפט השלום גזר על הנאשם 7 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי וקנס בסכום של 25,000 ₪. בית המשפט המחוזי הקל בעונשו של הנאשם עקב מצב בריאותי ועברו הנקי, והעמיד את תקופת מאסרו על 5 חודשים. בית המשפט העליון דחה בקשת רשות הערעור שהגיש הנאשם.

רע"פ 1572/06 **זיאד עאסלה נ' מדינת ישראל** (4.4.06) - הנאשם עמד לדין בגין 8 עבירות של אי הגשת דוחות מע"מ במועד. בית משפט השלום הטיל על הנאשם 6 חודשי מאסר בפועל והפעיל במצטבר עונש מאסר על תנאי שהיה חב הפעלה, סה"כ 12 חודשי מאסר בפועל, וכן מאסר על תנאי. בית המשפט המחוזי קיבל בחלקו את ערעור הנאשם, וקבע כי 4 חודשי מאסר מתוך עונש המאסר על תנאי שהופעל ירוצה בחופף, כך שסה"כ ירצה הנאשם 8 חודשי מאסר בפועל. בקשת רשות הערעור שהגיש הנאשם נדחתה על ידי בית המשפט העליון.

עפ"ג 7137-01-14 (מחוזי-מרכז) **אסף חורי נ' מדינת ישראל** (4.3.14) - הנאשם הורשע ב-15 עבירות של מסירת ידיעה כוזבת במטרה להשתמט מתשלום מס, עבירה של הכנה וניהול פנקסי חשבונות כוזבים ורשומות אחרות כוזבות במטרה להתחמק מתשלום מס, וכן 11 עבירות של אי הגשת דוחות מע"מ במועד, כשסכום המס שלא שולם עמד על 227,000 ₪. בית משפט השלום הטיל על הנאשם 8 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, וקנס בסך 18,000 ₪.

עפ"ג 3108-03-09 (מחוזי-חי) **מדינת ישראל נ' ר.ח. הדר בניה מתקדמת בע"מ ואח'** (9.7.09) - הנאשמים הורשעו ב-14 עבירות של אי הגשת דוחות מע"מ במועד. היקף קרן החוב עמד על 270,000 ש"ח. בית משפט השלום הטיל על הנאשם 2 ששה חודשי מאסר בפועל לריצוי בעבודות שרות, מאסר על תנאי, קנס בסך 10,000 ₪, ועל הנאשמת 1 קנס בסך 20,000 ₪. המאשימה הגישה ערעור על קולת העונש. בית המשפט המחוזי החליט להחמיר רק ברכיב הקנס, והותיר על כנם את יתר רכיבי גזר הדין, אף שסבר שמדובר בענישה מקלה, וקבע כי במקום קנס של 10,000 ₪ יוטל קנס בסכום של 50,000 ₪.

עפ"ג 28376-10-13 **בינימין יחזקאל נ' מדינת ישראל** (18.12.13) - הנאשם הורשע ב-14 עבירות של אי דיווח תקופתי לפי חוק המע"מ, 4 עבירות של אי הגשת דו"חות מס הכנסה במועד ואי העברת מס שנוכה. סכום המס שנדרש לתשלום היה בסך 446,774 ₪, והסכום הכולל של מס ההכנסה שנוכה ולא שולם עמד על 40,094 ₪.

בית משפט השלום גזר על הנאשם 8 חודשי מאסר בפועל, הופעלו 6 חודשי מאסר על תנאי במצטבר, סה"כ 14 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, קנס בסך 20,000 ₪, מומשה התחייבות בסך 10,000 ₪ והוטלה התחייבות בסך 15,000 ₪.

בית המשפט המחוזי קבע כי בעבירות של אי הגשת דוחות מע"מ במועד מתחם העונש ההולם בנסיבות המקרה הינו בין 3 ל-8 חודשי מאסר בפועל או בעבודות שירות.

בית המשפט המחוזי קיבל את הערעור בחלקו - הפחית מעונש המאסר הכולל, הטיל עונש של 6 חודשי מאסר בפועל, הפעיל את המאסר על תנאי חודשיים בחופף ו-4 חודשי במצטבר. לא הוגש ערעור על יתר רכיבי הקנס.

ת"פ (שלום-רמלה) 1556/08 **מדינת ישראל נ' משה הוד האלומיניום בע"מ ואח'** (30.6.10) - הנאשם הורשע בחמש עבירות של אי הגשת דות מע"מ במועד. סכום המס בגין דוחות אלו עמד על 373,299 ₪. בית המשפט גזר על הנאשם 6 חודשי מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות, מאסר על תנאי וקנס בסך 20,000 ₪.

8. לאור כל האמור לעיל, אני סבורה כי מתחמי הענישה ההולמים את המקרה דנן הינם כדלקמן:

לגבי עבירה של אי הגשת דוח במועד לשלטונות מס הכנסה בנסיבותיה מתחם העונש ההולם הינו בין 2 ל-4 חודשי מאסר על תנאי, וקנס בין 1,000 ₪ ל-5,000 ₪.

מתחם העונש ההולם לשתי העבירות הינו בין 3 ל-6 חודשי מאסר על תנאי, וקנס בין 2,000 ₪ ל-8,000 ₪.

לגבי עבירה של אי הגשת דוח במועד לשלטונות מע"מ בנסיבות בהן הוסר המחדל - מאסר שנע בין מאסר על תנאי לבין חודש מאסר שיכול וירוצה בעבודות שרות, וקנס שנע בין 1,000 ₪ ל-5,000 ₪.

לגבי עבירה של אי הגשת דוח במועד לשלטונות מע"מ בנסיבות בהן לא הוסר המחדל - מאסר שנע בין חודש ל-3 חודשי מאסר, שיכול וירוצו בעבודות שרות, מאסר על תנאי, וקנס שנע בין 1,000 ₪ ל-10,000 ₪.

מתחם העונש ההולם לכלל העבירות של אי הגשת דוחות במועד לשלטונות מע"מ הינו מאסר שנע בין 3 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שרות לבין 8 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, וקנס שנע בין 25,000 ₪ ל-50,000 ₪. יצוין כי מתחם הענישה הכולל ההולם בעניין הקנס הוא גבוה מזה לו עתרה ב"כ המאשימה.

9. הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות - בגזירת עונשו של הנאשם יש להביא בחשבון את הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות -

הנאשם יליד 1968, והוא עלה לישראל במהלך שנת 2000. לפני כ-10 שנים הנאשם החל לעבוד כקבלן שיפוצים עצמאי והעסיק מספר פועלים. ההסתבכות הכלכלית של הנאשם בעסקיו שימשה את רקע למעשי העבירות. הנאשם גרוש ודר בדירה שכורה עם שתי בנותיו הקטנות, וכיום עובד כשכיר. בעונש שיוטל על הנאשם יהיה כדי לפגוע בנאשם ובבנותיו.

לנאשם אין כל עבר פלילי, והוא הודה בעבירות המיוחסות לו, וחסך זמן שיפוטי יקר.

במקרים של עבירות מס, אף כי בית המשפט לוקח בחשבון את הנסיבות האישיות ואת נסיבות ביצוע העבירות, נפסק כי האינטרס הציבורי בענישה גובר על משקל הנסיבות האישיות -

"ואכן, בשנים האחרונות קיימת מגמה שלא להקל ראש בעבירות המס, נוכח שכיחותן, היקפן ופגיעתן הרעה בחיי הכלכלה התקינים ובאזרחים שומרי החוק. בית-המשפט מחויב אף הוא לסייע לעקירה מן השורש של עבירות אלו, שהפכו לרעה חולה במחוזותינו, באמצעות החמרת הענישה בגין ביצוע עבירות אלו. בהקשר זה אף נפסק לא אחת, כי בעבירות כלכליות, גובר משקלו של השיקול ההרתעתי על משקלן של נסיבותיו האישיות של האדם שדינו נגזר".

רע"פ 6095/06 צדוק חיים לוי נ' מדינת ישראל (5.11.06).

באיזון בין כלל השיקולים והנסיבות שפורטו, אני סבורה כי יש מקום להטיל על הנאשם עונש מאסר אשר ירוצה בדרך של עבודות שירות לתקופה המקסימלית האפשרית לפי החוק, שכן הנאשם מעולם לא עמד לדין ולא ריצה עונש מאסר. כמו כן, יש להטיל על הנאשם מאסר על תנאי וקנס.

לגבי גובה הקנס, לפי מדיניות הפסיקה יש להטיל קנס מכביד ומשמעותי, אולם, ובהתאם לסעיף 40 ח' לחוק העונשין, התשל"ז-1977, בקביעת גובה הקנס יש להתחשב גם במצבו הכלכלי של הנאשם.

סוף דבר

10. אשר על כן, ולאור כלל השיקולים שפורטו, אני גוזרת על הנאשם את העונשים שלהלן:

א. מאסר לתקופה של 6 חודשים, אשר ירוצה בדרך של עבודות שירות, במרכז הרפואי לבריאות הנפש אברבנאל, שדרות קק"ל 51 בת ים, החל מיום 12.5.14, חמישה ימים בשבוע, 8.5 שעות עבודה יומיות.

בערבי חג וחול המועד הנאשם יועסק במקום העבודה וגם אם לא עבד באותו יום, בין אם מסיבותיו ובין אם בגלל שהמקום סגור, יחויב ביום עבודה מלא.

הובהר לנאשם, כי עליו לעמוד בתנאי הפיקוח וביקורות הפתע, וכל הפרה בעבודות השירות או ביצוע עבירות נוספות, יביאו להפסקה מנהלית וריצוי העונש במאסר ממש.

על הנאשם להתייצב בתאריך 12.5.14 בשעה 08:00 לצורך קליטה והצבה בפני המפקח על עבודות השירות במפקדת מחוז מרכז, יחידת עבודות השירות בעיר רמלה.

ב. 6 חודשי מאסר על תנאי, לתקופה של 3 שנים, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור בתקופה זו כל עמוד 9

עבירה מן העבירות בהן הורשע.

ג. קנס בסך של 30,000 ₪ או 100 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-30 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים, החל מיום 1.7.14 ובכל 1 לחודש שלאחריו.

לא ישולם תשלום מתשלומי הקנס במועדו או במלואו, יעמוד מלוא הקנס או יתרתו לפירעון מידי.

הנאשם יפנה למזכירות בית המשפט לקבלת שוברים לתשלום הקנס.

זכות ערעור לבית המשפט מחוזי מרכז - לוד תוך 45 ימים מהיום.

המזכירות תשלח עותק גזר הדין לממונה על עבודות השירות בשב"ס.

ניתן והודע היום ז' אייר תשע"ד, 07/05/2014 במעמד הנוכחים.

שירלי דקל נוה, שופטת

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

לבקשת בא-כוח הנאשם ובהסכמת באות כוח המאשימה הקנס ישולם החל מיום 1.12.2014 ובכל 1 לחודש שלאחריו.

אין שינוי ביתר ההוראות בגזר הדין.

ניתנה והודעה היום ז' אייר תשע"ד, 07/05/2014 במעמד הנוכחים.

שירלי דקל נוה, שופטת

הוקלדעלידיאיריסיפת